

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ КАНАДЕ О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Канаде о ваздушном саобраћају, сачињен у Београду 21. маја 2018. године, у оригиналу на српском, енглеском и француском језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Владе Канаде о ваздушном саобраћају у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ
ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ВЛАДЕ КАНАДЕ
О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ

САДРЖАЈ

<u>ЧЛАН</u>	<u>НАЗИВ ЧЛАНА</u>
1	Дефиниције
2	Давање права
3	Одређивање авио-превозилаца и издавање дозвола
4	Ускраћивање, повлачење, обустава и ограничење дозвола за обављање саобраћаја
5	Примена закона и прописа
6	Ваздухопловна безбедност
7	Обезбеђивање у ваздухопловству
8	Коришћење аеродрома и ваздухопловних средстава и накнаде корисника
9	Капацитет
10	Статистички подаци
11	Царинске дажбине и остале накнаде
12	Тарифе
13	Представништва авио-превозилаца, продаја и пренос средстава
14	Опорезивање
15	Опслуживање на земљи
16	Одредбе које се примењују на нередовне летове
17	Консултације
18	Измене споразума
19	Решавање спорова
20	Престанак важења споразума
21	Регистрација
22	Наслови
23	Усаглашеност са мултилатералним конвенцијама
24	Ступање на снагу

Влада Републике Србије и Влада Канаде (у даљем тексту: стране уговорнице),

Будући да су потписнице Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству, отворене за потписивање у Чикагу 7. децембра 1944. године,

У жељи да обезбеде највиши степен безбедности и обезбеђивања у међународном ваздушном саобраћају,

Схватајући важност међународног ваздушног саобраћаја за унапређење трговине, туризма и инвестирања,

У жељи да промовишу своје интересе у међународном ваздушном саобраћају,

У жељи да закључе Споразум о ваздушном саобраћају, као допуну наведеној Конвенцији,

Договориле су се о следећем:

Члан 1.

Дефиниције

За потребе овог споразума, ако другачије није наведено:

„органи надлежни за ваздушни саобраћај” означава, за Републику Србију-Директорат цивилног ваздухопловства, а за Канаду-Министра саобраћаја и Канадску агенцију за саобраћај, или у оба случаја, сваки други орган или лице, овлашћене да обављају функције које тренутно обављају наведени органи;

„уговорени саобраћај” означава редовни ваздушни саобраћај на линијама утврђеним овим споразумом ради превоза путника и робе, укључујући пошту, одвојено или у комбинацијама;

„Споразум” означава овај споразум, сваки Анекс уз Споразум, као и све измене и допуне Споразума или Анекса;

„ваздушни саобраћај”, „међународни ваздушни саобраћај” и „авио-превозилац” имају значења која су им одређена чланом 96. Конвенције;

„Конвенција” означава Конвенцију о међународном цивилном ваздухопловству, отворену за потписивање у Чикагу 7. децембра 1944. године, као и сваки Анекс усвојен према члану 90. Конвенције и сваку измену и допуну Конвенције или њених Анекса према чл. 90. и 94. Конвенције, који су прихваћени од стране обе државе стране уговорнице;

„одређени авио-превозилац” означава авио-превозиоца који је одређен и овлашћен у складу са чланом 3;

„територија” има значење које јој је одређено чланом 2. Конвенције;

Члан 2.

Давање права

1. Свака страна уговорница даје другој страни уговорници следећа права за обављање међународног ваздушног саобраћаја од стране авио-превозиоца или авио-превозилаца које је одредила друга страна уговорница:

- а) право да лете без слетања преко територије њене државе;
- б) право да слећу на територију њене државе у некомерцијалне сврхе; и

ц) до нивоа предвиђеног овим споразумом, право да слећу на територију њене државе на линијама утврђеним овим споразумом, ради укрцавања и искрцавања путника и робе, укључујући пошту, у међународном саобраћају, одвојено или у комбинацијама.

2. Авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице, који нису одређени у складу са чланом 3. овог споразума, имају права предвиђена ставом 1. под а) и б) овог члана.

3. Подразумева се да став 1. овог члана не даје право одређеном авио-превозиоцу једне државе стране уговорнице да на територији државе друге стране уговорнице укрцава путнике и робу, укључујући и пошту, који се превозе уз надокнаду или најам за неко друго место на територији државе те друге стране уговорнице.

Члан 3.

Одређивање авио-превозилаца и издавање дозвола

1. Свака страна уговорница има право да, дипломатском нотом, одреди авио-превозиоца или авио-превозиоце за обављање уговореног саобраћаја на линијама утврђеним овим споразумом у погледу државе те стране уговорнице, као и да повуче одлуку о одређивању, или да претходно одређеног авио-превозиоца замени другим.

2. По пријему обавештења о одређивању или замени, у складу са ставом 1. овог члана, органи надлежни за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, у складу са националним законима и прописима те друге државе стране уговорнице, без одлагања издају тако одређеном авио-превозиоцу или авио-превозиоцима потребне дозволе за обављање уговореног саобраћаја за који су одређени.

3. По пријему дозволе, одређени авио-превозилац може, у свако доба, да отпочне са обављањем уговореног саобраћаја, у потпуности или делимично, под условом да поступа у складу са одредбама овог споразума.

Члан 4.

Ускраћивање, повлачење, обустава и ограничење дозвола за обављање саобраћаја

1. Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе сваке стране уговорнице имају право да авио-превозиоцу кога је одредила друга страна уговорница ускрате дозволе наведене у члану 3. овог споразума, и да исте, привремено или трајно, повуку, обуставе или услове:

а) у случају да тај авио-превозилац не може да докаже да испуњава услове прописане националним законима и прописима које примењују надлежни органи за ваздушни саобраћај државе стране уговорнице која даје права;

б) у случају да се тај авио-превозилац не придржава националних закона и прописа државе стране уговорнице која даје права;

ц) у случају да нису уверени да страна уговорница која одређује авио-превозиоца или држављани њене државе имају власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем; и

д) у случају да авио-превозилац на неки други начин не обавља саобраћај у складу са условима прописаним овим споразумом.

2. Ако предузимање непосредних мера није неопходно ради спречавања кршења напред наведених закона и прописа, или ако безбедност и

обезбеђивање у ваздухопловству не захтевају предузимање мера у складу са одредбама чл. 6. и 7, права побројана у ставу 1. овог члана користе се тек после консултација органа надлежних за ваздушни саобраћај, у складу са чланом 17. овог споразума.

Члан 5.

Примена закона и прописа

1. Национални закони, прописи и процедуре државе једне стране уговорнице који се односе на улазак ваздухоплова, боравак или одлазак са територије њене државе ваздухоплова који обављају међународни ваздушни саобраћај, или на ваздушни саобраћај и навигацију тих ваздухоплова, примењују се и на ваздухоплове одређеног или одређених авио-превозилаца државе друге стране уговорнице приликом уласка, боравка и одласка са наведене територије.

2. Национални закони и прописи државе једне стране уговорнице који се односе на улазак, боравак или одлазак са територије њене државе путника, чланова посаде и робе, укључујући и пошту (као што су прописи којима се регулише улазак, дозволе, транзит, обезбеђивање у ваздухопловству, уселјење, пасоши, царина и карантин) примењују се на одређеног авио-превозиоца или авио-превозилаца државе друге стране уговорнице и на њихове путнике, чланове посаде и робу, укључујући и пошту, приликом транзита кроз наведену територију, уласка, боравка и одласка са наведене територије.

3. Приликом примене закона и прописа своје државе, једна страна уговорница, у сличним околностима, поступа према одређеном авио-превозиоцу или авио-превозиоцима државе друге стране уговорнице на исти начин као и према својим авио-превозиоцима или било ком другом авио-превозиоцу који обавља сличан међународни ваздушни саобраћај.

Члан 6.

Ваздухопловна безбедност

1. Потврде о пловидбености, потврде о оспособљености и дозволе, које су издали или признали за важеће органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице, и које су још увек на снази, за потребе обављања уговореног саобраћаја признају за важеће и органи надлежни за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, под условом да су те потврде или дозволе издате или признате за важеће на основу Конвенције и у складу са стандардима утврђеним Конвенцијом. Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе сваке стране уговорнице, међутим, задржавају право да за летове изнад своје територије одбију да признају потврде о оспособљености и дозволе које је држављанима њене државе издала друга страна уговорница.

2. Ако би права или услови, који се односе на дозволе или потврде, наведене у ставу 1. овог члана, издате од стране органа надлежних за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице сваком лицу, или одређеном авио-превозиоцу, или ваздухоплову који обавља уговорени ваздушни саобраћај, допустили да се разликују од минимума стандарда утврђених Конвенцијом, при чему је та разлика забележена при Међународној организацији за цивилно ваздухопловство, друга страна уговорница може захтевати консултације између органа надлежних за ваздушни саобраћај страна уговорница, у складу са чланом 17. овог споразума, како би им био објашњен поступак који је у питању.

3. Консултације поводом стандарда безбедности и захтева које примењују и спроводе органи надлежни за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице у вези са ваздухопловним уређајима, члановима посаде, ваздухопловима и обављањем саобраћаја од стране одређених авио-превозилаца, одржавају се у року од петнаест (15) дана од дана када једна или друга страна уговорница прими захтев, или у неком другом року који може да се заједнички утврди. Ако, након консултација, органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице установе да органи надлежни за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице ефикасно не примењују и не спроводе стандарде безбедности и захтеве у овим областима, који су барем једнаки минималним стандардима утврђеним према Конвенцији, надлежни органи за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице биће обавештени о тим налазима, као и о мерама које се сматрају потребним ради усаглашавања са минималним стандардима. Непредузимање одговарајуће мере у року од петнаест (15) дана, или у неком другом року који може да се заједнички утврди, представља разлог првој страни уговорнице за ускраћивање, обуставу, повлачење или условљавање дозволе за обављање саобраћаја авио-превозиоцу или авио-превозиоцима које је одредила друга страна уговорница.

4. У складу са чланом 16. Конвенције, сваки ваздухоплов који користи одређени авио-превозилац или авио-превозиоци државе једне стране уговорнице, или који се користи у њихово име може, док је на територији државе друге стране уговорнице, да буде подвргнут прегледу на ваздухоплову и око ваздухоплова од стране органа надлежних за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, ради провере важности одговарајућих докумената ваздухоплова и чланова посаде и прегледа стања ваздухоплова и његове опреме (у овом члану названом „преглед на платформи“), под условом да такав преглед на платформама не доводи до неоправданог кашњења ваздухоплова.

5. Ако органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице, након спровођења прегледа на платформи, установе да:

а) ваздухоплов или коришћење неког ваздухоплова није у складу са минималним стандардима утврђеним у то време према Конвенцији; и/или

б) постоји недостатак ефикасног одржавања и спровођења стандарда безбедности, утврђених у то време према Конвенцији,

органи надлежни за ваздушни саобраћај државе те стране уговорнице могу, у смислу члана 33. Конвенције и по сопственом нахођењу, да закључе да захтеви према којима су потврде или дозволе тог ваздухоплова и чланова посаде издате или признате за важеће, или да захтеви према којима тај ваздухоплов саобраћа нису једнаки или већи од минималних стандарда утврђених према Конвенцији. Исти став се може заузети и у случају одбијања прегледа на платформама.

6. Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе сваке стране уговорнице имају право да, без консултација, ускрате, обуставе, повуку или услове дозволу за обављање саобраћаја авио-превозиоцу или авио-превозиоцима државе друге стране уговорнице у случају да органи надлежни за ваздушни саобраћај државе прве стране уговорнице закључе да је непосредан поступак неопходан ради безбедности обављања саобраћаја.

7. Сваки поступак, предузет од стране органа надлежних за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице у складу са ст. 3. или 6. овог члана, обуставља се када престану да постоје разлози за предузимање истог.

Члан 7.

Обезбеђивање у ваздухопловству

1. У складу са правима и обавезама према међународном праву, стране уговорнице поново потврђују да њихова међусобна обавеза да штите обезбеђивање цивилног ваздухопловства од незаконитих радњи представља саставни део овог споразума.

2. Без ограничења права и обавеза према међународном праву, стране уговорнице посебно поступају у складу са одредбама Конвенције о кривичним делима и неким другим актима извршеним у ваздухоплову, сачињене у Токију 14. септембра 1963. године, Конвенције о сузбијању незаконитих отмица ваздухоплова, сачињене у Хагу 16. децембра 1970. године, Конвенције о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности цивилног ваздухопловства, сачињене у Монреалу 23. септембра 1971. године и Протокола о сузбијању незаконитих аката насиља на аеродрома који служе међународном цивилном ваздухопловству, сачињеног у Монреалу 24. фебруара 1988. године, као и сваког другог мултилатералног споразума о обезбеђивању у ваздухопловству, који је обавезујући за државе обе стране уговорнице.

3. Стране уговорнице, на захтев, пружају једна другој сву потребну помоћ ради спречавања незаконитих отмица цивилних ваздухоплова и других незаконитих радњи уперених против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и чланова посаде, аеродрома и уређаја за ваздушну пловидбу, и било које друге претње уперене против обезбеђивања у цивилном ваздухопловству.

4. Стране уговорнице поступају у складу са стандардима о обезбеђивању у ваздухопловству које је утврдила Међународна организација цивилног ваздухопловства у Анексима уз Конвенцију у оној мери у којој се наведене одредбе о обезбеђивању у ваздухопловству односе на државе стране уговорнице; оне захтевају да корисници ваздухоплова у њиховом регистру, корисници ваздухоплова чије је главно седиште или стално боравиште на територији њихове државе, као и корисници аеродрома на територији њихове државе, поступају у складу са одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству. У складу са тим, свака страна уговорница обавештава другу страну уговорницу о свим разликама између националних закона, прописа и праксе и стандарда о обезбеђивању у ваздухопловству датим у Анексима, на које се овај став односи. Једна или друга страна уговорница може, у било које време, да захтева хитне консултације са другом страном уговорницом ради разматрања таквих разлика.

5. Свака страна уговорница потврђује да се од њених корисника ваздухоплова може захтевати да поштују одредбе о обезбеђивању у ваздухопловству наведене у ставу 4. овог члана које друга страна уговорница захтева за улазак на територију, за време боравка или одласка са територије државе те друге стране уговорнице. Свака страна уговорница обезбеђује да се на територији њене државе ефикасно примењују адекватне мере заштите ваздухоплова и прегледа путника, чланова посаде, ручног пртљага, пртљага, робе, поште и залиха ваздухоплова, пре и за време укрцавања или утовара.

6. Свака страна уговорница благовремено разматра сваки захтев друге стране уговорнице за примену оправданих посебних мера обезбеђивања због одређене претње.

7. Свака страна уговорница има право да органи надлежни за ваздушни саобраћај њене државе, у року од шездесет (60) дана од дана пријема обавештења (или у краћем периоду о којем одлуче органи надлежни за

ваздушни саобраћај) на територији државе друге стране уговорнице изврше процену мера обезбеђивања које спроводе, или планирају да спроведу корисници ваздухоплова поводом летова који долазе са или одлазе за територију државе прве стране уговорнице. Административне аранжмане за спровођење оваквих процена договарају органи надлежни за ваздушни саобраћај и исти се примењују без одлагања, како би се осигурало брзо спровођење такве процене.

8. У случају појаве инцидента или претње инцидентом, незаконите отмице цивилног ваздухоплова, или других незаконитих радњи уперених против безбедности ваздухоплова, путника и чланова посаде, аеродрома или уређаја за ваздушну пловидбу, стране уговорнице помажу једна другој олакшавањем комуникације и другим одговарајућим мерама намењеним за брзо и безбедно окончање инцидента или претње инцидентом.

9. У случају када једна страна уговорница оправдано сматра да се друга страна уговорница не придржава одредаба овог члана, прва страна уговорница може захтевати консултације. Консултације почињу у року од петнаест (15) дана од дана пријема захтева од стране једне или друге стране уговорнице. Ако се у року од петнаест (15) дана од дана отпочињања консултација не постигне задовољавајући договор, стварају се основе за ускраћивање, обуставу, повлачење или условљавање дозволе за обављање саобраћаја одређеном авио-превозиоцу или авио-превозиоцима државе те друге стране уговорнице. У хитном случају, или у циљу спречавања даљег непоступања у складу са одредбама овог члана, прва страна уговорница може, у сваком тренутку, предузети привремене мере.

Члан 8.

Коришћење аеродрома и ваздухопловних средстава и накнаде корисника

1. Свака страна уговорница обезбеђује да аеродроми, ваздушни путеви, услуге контроле летења и ваздушне пловидбе, мере обезбеђивања у ваздухопловству, као и сва остала средства и услуге доступне на територији државе једне стране уговорнице, могу користити и авио-превозиоци државе друге стране уговорнице, под условима који нису мање повољни од најповољнијих услова понуђених било ком другом авио-превозиоцу који обавља сличан међународни ваздушни саобраћај у време када су аранжмани о коришћењу средстава и услуга сачињени.

2. Свака страна уговорница обезбеђује да се утврђивање и прикупљање накнада које се на територији државе једне стране уговорнице наплаћују од авио-превозилаца државе друге стране уговорнице за коришћење аеродрома, ваздушних путева, услуга контроле летења и ваздушне пловидбе, мера обезбеђивања у ваздухопловству, као и за сва остала средстава и услуге, спроводи се по принципу непристрасности и оправданости. Свака таква накнада се одређује авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице под условима који нису мање повољни од најповољнијих услова понуђених било ком другом авио-превозиоцу који обавља сличан међународни ваздушни саобраћај у време наплате накнада.

3. Свака страна уговорница подстиче разговоре између својих надлежних органа за утврђивање и наплату накнада и авио-превозилаца који користе услуге и капацитете, или, где је то могуће, представништава авио-превозилаца. Свака страна уговорница такође подстиче своје надлежне органа за наплату накнада да корисницима на које се односи предлог за било какву

измену накнада правовремено доставе обавештење о разлозима за измене, како би били у прилици да, пре увођења истих, изнесу своја мишљења.

Члан 9.

Капацитет

1. Свака страна уговорница омогућава одређеним авио-превозиоцима држава страна уговорница правичне и подједнаке могућности за обављање уговореног саобраћаја између територија својих држава на линијама утврђеним у овом споразуму.

2. Свака страна уговорница прихвата да, приликом обављања уговореног саобраћаја, одређени авио-превозилац или авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице узимају у обзир интересе одређеног или одређених авио-превозилаца државе друге стране уговорнице, како не би негативно утицали на саобраћај који други авио-превозилац обезбеђује на читавој линији или делу истих линија.

3. Уговорени саобраћај одређених авио-превозилаца држава страна уговорница у тесној је вези са захтевима јавности за ваздушним превозом на линијама утврђеним у овом Споразуму и има, као основни циљ, обезбеђивање капацитета при оправданом фактору оптерећења, који одговара текућим и оправдано предвиђеним захтевима за превоз путника и робе, укључујући и пошту, са територије или за територију државе стране уговорнице која је одредила авио-превозиоца. Понуђени капацитети за превоз путника, робе, укључујући и пошту, који се укрцавају или искрцавају у местима на утврђеним линијама на територијама других држава, али не и оне која је одредила авио-превозиоца, треба да буду у складу са општим принципима повезаним са:

а) захтевима саобраћаја за територију и са територије државе стране уговорнице која је одредила авио-превозиоца;

б) захтевима саобраћаја у области кроз коју уговорени саобраћај пролази, водећи рачуна о другим саобраћајним услугама, успостављеним од стране авио-превозилаца држава у тој области, и

в) захтевима за даља одредишта.

4. Одређени авио-превозиоци држава страна уговорница могу с времена на време договорити капацитет који треба обезбедити за обављање уговореног саобраћаја, а који превазилази права предвиђена овим Споразумом, уз претходну сагласност органа надлежних за ваздушни саобраћај државе обе стране уговорнице. Ако између одређених авио-превозилаца не постоји споразум, органи надлежни за ваздушни саобраћај могу се консултовати међусобно како би постигли споразум око капацитета.

5. Повећања капацитета, утврђена у складу са одредбама става 4. овог члана, не представљају основ за измену права у погледу капацитета. Стране уговорнице заједнички утврђују све измене права у погледу капацитета.

Члан 10.

Статистички подаци

1. Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе сваке стране уговорнице достављају, или захтевају од одређених авио-превозилаца своје државе да надлежним органима за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице доставе, на њихов захтев, периодичне и друге статистичке податке, који се могу оправдано тражити ради увида у обављање уговореног саобраћаја,

укључујући и статистичке податке о почетним и завршним дестинацијама саобраћаја.

2. Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе обе стране уговорнице уско сарађују у вези са применом одредбе става 1. овог члана, укључујући и процедуре за достављање статистичких података.

Члан 11.

Царинске дажбине и остале накнаде

1. Свака страна уговорница, у оквиру националних закона и прописа, и на бази реципроцитета, у највећој могућој мери ослобађа одређеног авио-превозиоца или авио-превозиоце државе друге стране уговорнице од увозних ограничења, царинских дажбина, посредних пореза, трошкова прегледа и других националних дажбина и накнада које се односе на ваздухоплове, гориво, уља за подмазивање, потрошне техничке залихе, резервне делове, укључујући и моторе, редовну опрему ваздухоплова, залихе ваздухоплова (укључујући алкохолна пића, дуван и остале производе који су намењени за продају путницима током лета у ограниченим количинама), као и на производе који су намењени за коришћење или се користе искључиво у вези са експлоатацијом или поправком ваздухоплова тог авио-превозиоца, као и штампане залихе карата, авионских товарних листова, и свих осталих штампаних материјала који носе одштампану ознаку компаније и публикације које авио-превозилац дели бесплатно.

2. Ослобађања предвиђена овим чланом односе се на предмете наведене у ставу 1. овог члана који су:

а) унети на територију државе једне стране уговорнице од стране или у име одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице;

б) задржани у ваздухоплову одређеног авио-превозиоца државе једне стране уговорнице по доласку на територију или приликом одласка са територије државе друге стране уговорнице;

в) унети у ваздухоплов одређеног авио-превозиоца државе једне стране уговорнице на територији државе друге стране уговорнице;

без обзира на то да ли се ти предмети у целости искористе или потроше на територији државе стране уговорнице која даје ослобађање, под условом да наведени предмети не буду отуђени на територији државе те стране уговорнице.

3. Редовна опрема ваздухоплова, као и материјали и залихе који се обично задржавају у ваздухоплову одређеног авио-превозиоца државе једне или друге стране уговорнице, могу да се искрцају на територију државе друге стране уговорнице само уз сагласност царинских органа државе те стране уговорнице. У том случају, исти могу бити стављени под надзор наведених органа до времена док се поново не извезу, или се на други начин потроше у складу са царинским прописима друге стране уговорнице.

4. Пртљаг и роба у директном транзиту преко територије државе једне или друге стране уговорнице ослобођени су од царинских дажбина и других сличних накнада.

Члан 12.

Тарифе

1. За потребе овог члана:

а) „тарифа” означава цене које се плаћају за превоз путника, пртљага и робе и посебне услове према којима се те цене примењују, укључујући, до обима који се захтева националним законима и прописима, и цене и услове за агенцијске и друге помоћне услуге које пружа авио-превозилац у вези са ваздушним саобраћајем, али изузимајући накнаде и услове за превоз поште и опште одредбе о превозу; и

б) „усклађивање” означава благовремено увођење или наставак примене идентичне или сличне (али не и ниже) тарифе.

2. Стране уговорнице потврђују да се тарифе које одређени авио-превозилац или авио-превозиоци државе једне стране уговорнице наплаћују за превоз ка територији или са територије државе друге стране уговорнице, утврђују се на оправданим нивоима уз дужно поштовање свих релевантних фактора, укључујући интересе корисника, трошкове обављања саобраћаја, карактеристике саобраћаја, оправдану добит, тарифе других авио-превозилаца и друге комерцијалне факторе на тржишту.

3. Тарифе из става 2. могу се утврђивати појединачно или, према избору одређеног или одређених авио-превозилаца, путем међусобне координације или координације са другим авио-превозиоцима. Одређени авио-превозилац оправдава своје тарифе једино органу надлежном за ваздушни саобраћај своје државе.

4. Свака страна уговорница може захтевати да одређени авио-превозилац или авио-превозиоци државе друге стране уговорнице органу надлежном за ваздушни саобраћај њене државе поднесу на увид тарифе за обављање саобраћаја између територија држава страна уговорница. Ако се то захтева, подношење тарифа на увид органу надлежном за ваздушни саобраћај врши се најкасније један дан пре дана предложеног за ступање истих на снагу. Стране уговорнице потврђују да одређени авио-превозилац који је независно одредио тарифу обезбеђује да иста, у тренутку подношења на увид, буде доступна и другим одређеним авио-превозиоцима.

5. Ако орган надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице није задовољан постојећом или предложеном тарифом за превоз између територија држава страна уговорница, он о томе обавештава орган надлежни за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице и дотичног одређеног авио-превозиоца или авио-превозиоце. Орган надлежни за ваздушни саобраћај који је примио обавештење о неслагању, обавештава други орган надлежни за ваздушни саобраћај у року од десет (10) дана од дана пријема обавештења, о томе да ли се и он не слаже са тарифом, и у том случају та цена не ступа на снагу нити остаје на снази.

6. Једна страна уговорница може захтевати од одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице да поднесе на увид тарифе за превоз између територије државе те стране уговорнице и трећих земаља. Подношење тарифа на увид, ако се то захтева, врши се најкасније тридесет (30) дана пре дана предложеног за ступања на снагу, осим ако није предвиђен дужи рок за авио-превозиоце који обављају саобраћај треће и четврте слободе на том одређеном тржишту, и у том случају примењује се дужи период.

7. Тарифа за превоз, који одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице обавља између територије државе друге стране уговорнице

и неке треће државе, није нижа од најниже јавно доступне, прихваћене тарифе коју за обављање редовног међународног ваздушног саобраћаја наплаћују авио-превозилац или авио-превозиоци државе друге стране уговорнице на том тржишту, осим ако није друкчије одобрено од стране органа надлежног за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице.

8. Свака страна уговорница дозвољава одређеним авио-превозиоцима државе једне стране уговорнице да ускладе своју тарифу са јавно доступном, прихваћеном тарифом авио-превозиоца или авио-превозилаца државе друге стране уговорнице за обављање редовног ваздушног саобраћаја између територије државе друге стране уговорнице и било које треће државе. Стране уговорнице такође потврђују да органи надлежни за ваздушни саобраћај њихових држава могу захтевати од одређеног авио-превозиоца који предлаже тарифу да поднесе задовољавајући доказ о доступности тарифе са којом се врши усклађивање и о доследности усклађивања са захтевима из овог члана. Тарифа која је уведена ради усклађивања остаје на снази само током периода доступности тарифе са којом се усклађује.

9. Ако у року од петнаест (15) дана од дана пријема тарифе коју је предложио одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице за превоз између државе друге стране уговорнице и треће државе, орган надлежан за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице не обавести односно одређеног авио-превозиоца или авио-превозиоце о свом неслагању, тарифа се сматра прихваћеном или одобреном и биће дозвољено да ступи на снагу предложеног дана. У случају да се ради о уговореном саобраћају, одобрење или прихватање може накнадно бити повучено у року од тридесет (30) дана од дана достављања обавештења односно одређеном авио-превозиоцу или авио-превозиоцима, и у року од петнаест (15) дана од дана достављања обавештења у свим осталим случајевима, с тим да тарифа престаје да се примењује по истеку напред наведених рокова.

10. Стране уговорнице потврђују да органи надлежни за ваздушни саобраћај могу, у свако доба, захтевати разговоре о тарифама. Ти разговори, који се могу спровести писменим или усменим путем, одржавају се у року од петнаест дана (15) од дана пријема захтева, осим ако друкчије не одлуче органи надлежни за ваздушни саобраћај. Органи надлежни за ваздушни саобраћај сарађују у обезбеђивању информација неопходних за разматрање тарифе. Уколико је резултат разговора договор, органи надлежни за ваздушни саобраћај примењују овај договор.

11. Свака страна уговорница може захтевати од одређеног или одређених авио-превозилаца да органу надлежном за ваздушни саобраћај поднесу своје опште услове превоза, тј. оне опште услове који су у најширем смислу применљиви на ваздушни саобраћај и нису директно повезани са тарифом, најкасније тридесет (30) дана пре датума предложеног за ступања на снагу, или током неког краћег периода који органи надлежни за ваздушни саобраћај могу одобрити. Прихватање или одобрење ових услова зависи од националних закона и прописа. Стране уговорнице потврђују да органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне или друге стране уговорнице могу, било када, повући прихватање или одобрење достављањем обавештења односно одређеном авио-превозиоцу или авио-превозиоцима у року од петнаест (15) дана, и након тог периода ови услови престају да важе.

Члан 13.

Представништва авио-превозилаца, продаја и пренос средстава

1. Одређени авио-превозилац или авио-превозиоци државе друге стране уговорнице имају право, на бази реципроцитета, да доведу и држе на територију државе друге стране уговорнице своје представнике и комерцијално, оперативно и техничко особље, потребно за обављање уговореног саобраћаја.

2. Потребно особље може, по избору одређеног или одређених авио-превозилаца државе једне стране уговорнице, да буде особље авио-превозилаца или особље неке друге организације, предузећа или другог авио-превозиоца који обавља саобраћај за територију државе друге стране уговорнице и овлашћен је да пружа такве услуге другим авио-превозиоцима.

3. Представници и особље се придржавају важећих националних закона и прописа државе друге стране уговорнице, и свака страна уговорница у складу са тим законима и прописима:

а) на бази реципроцитета и уз минимално одлагање, издаје потребне радне дозволе, визе за посетиоце или друга слична документа представницима и особљу наведеним у ставу 1. овог члана; и

б) олакшава и убрзава процес издавања радних дозвола за особље које обавља одређене привремене послове, који не трају дуже од деведесет (90) дана.

4. Свака страна уговорница дозвољава одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице да се директно, или по свом нахођењу, преко својих агената, ангажује у продаји превозних докумената на територији државе друге стране уговорнице. Стране уговорнице даље потврђују да сваки одређени авио-превозилац има право да продају превозних докумената врши у валути те државе, или по свом нахођењу, у слободно конвертибилним валутама других држава, и свако лице је слободно да купи та превозна документа у валутама прихваћеним од стране тог авио-превозиоца, у складу са националним законима и прописима државе друге стране уговорнице и, у сваком случају, под условима који нису мање повољни од најповољнијих услова доступних било ком авио-превозиоцу који обавља сличан међународни ваздушни саобраћај.

5. Сваки одређени авио-превозилац има право да, на захтев, конвертује и пренесе у иностранство новчана средства остварена на основу односног ваздушног саобраћаја. Конверзија и пренос су дозвољени без икаквих ограничења по девизном тржишном курсу за текуће исплате који важи у време подношења захтева за пренос средстава, и не подлежу никаквим накнадама, осим уобичајених накнада банака за такве трансакције.

Члан 14.

Опорезивање

1. Добит или приход који авио-превозилац државе једне стране уговорнице оствари коришћењем ваздухоплова у међународном ваздушном саобраћају, укључујући и учешће у међукомпанијским комерцијалним споразумима или заједничким пословним улагањима, ослобађа се од пореза на добит или приход, уведен од стране државе друге стране уговорнице.

2. Капитал и новчана средства авио-превозиоца државе једне стране уговорнице повезана са коришћењем ваздухоплова у међународном ваздушном саобраћају, ослобођена су од свих пореза на капитал и новчана средства, уведених од стране државе друге стране уговорнице.

3. Приход, који је авио-превозилац државе једне стране уговорнице, остварио отуђењем ваздухоплова којим обавља међународни ваздушни саобраћај и покретна имовина повезана са коришћењем таквог ваздухоплова, ослобођени су од свих пореза на приход уведених од стране државе друге стране уговорнице.

4. У овом члану:

а) израз „добит или приход” обухвата бруто приход или добит остварен директно од коришћења ваздухоплова у међународном ваздушном саобраћају, укључујући и:

- i) изнајмљивање или закуп ваздухоплова;
- ii) продају превозних докумената за сопствене потребе или за неког другог авио-превозиоца; и
- iii) камате од зарада, под условом да су те зараде проистекле као последица коришћења ваздухоплова у међународном ваздушном саобраћају;

б) израз „међународни саобраћај” означава превоз лица и/или робе, укључујући пошту, осим у случајевима у којима се такав превоз обавља само између места на територији државе једне стране уговорнице; и

в) израз „авио-превозилац државе једне стране уговорнице”, означава за Републику Србију, авио-превозиоца са седиштем у Републици Србији, у циљу опорезивања прихода, а за Канаду, авио-превозиоца са седиштем у Канади, у циљу опорезивања прихода.

5. Одредбе овог члана не примењују се у случају да је између државе две стране уговорнице закључен споразум о избегавању двоструког опорезивања, којим су обухваћена слична ослобађања од пореза на приход.

Члан 15.

Опслуживање на земљи

1. Одређени авио-превозилац или авио-превозиоци државе једне стране уговорнице имају право, на бази реципроцитета, да сами опслужују ваздухоплов на земљи на територији државе друге стране уговорнице и, по сопственом избору, да опслуживање ваздухоплова на земљи, делимично или у целости, препусте агенцији овлашћеној од стране органа надлежних државе друге стране уговорнице за пружање таквих услуга.

2. Свака страна уговорница дозвољава одређеним авио-превозиоцима државе друге стране уговорнице да пружају услуге опслуживања на земљи другим авио-превозиоцима који саобраћају на истом аеродрому на територији њене државе.

3. Коришћење права наведених у ст. 1. и 2. овог члана подлеже само физичким или оперативним ограничењима која проистичу као последица уважавања сигурносних и безбедносних аспеката аеродрома. Сва ограничења се доследно примењују, под условима који нису мање повољни од најповољнијих услова доступних било ком другом авио-превозиоцу који обавља сличан међународни ваздушни саобраћај у време увођења ограничења.

Члан 16.

Одредбе које се примењују на нередовне летове

1. Одредбе чл. 5, 6, 7, 8, 10, 11, 13, 14, 15. и 17. овог споразума примењују се и на нередовне летове које обавља авио-превозилац државе

једне стране уговорнице за територију или са територије државе друге стране уговорнице, као на авио-превозиоца који обавља такве летове.

2. Одредба става 1. овог члана не утиче на националне законе и прописе којима је регулисано одобравање нередовних летова авио-превозиоцима, или на обавезе авио-превозиоца, или других страна одговорних за организацију оваквих летова.

Члан 17.

Консултације

1. Једна или друга страна уговорница може да захтева консултације у вези са спровођењем, тумачењем, применом, или изменама овог споразума. Консултације, које могу бити између органа надлежних за ваздушни саобраћај, и које се могу обављати директним разговорима или кореспонденцијом, почињу у периоду од шездесет (60) дана од дана пријема захтева у писменој форми, осим ако државе стране уговорнице друкчије не одлуче.

2. У духу блиске сарадње, органи надлежни за ваздушни саобраћај држава страна уговорница могу повремено организовати разговоре како би обезбедили правилну примену и доследно спровођење одредаба овог споразума. Разговори почињу у периоду од шездесет (60) дана од дана пријема захтева, осим ако државе стране уговорнице друкчије не одлуче.

Члан 18.

Измене Споразума

Свака измена овог споразума, утврђена сагласно консултацијама обављеним у складу са чланом 17. овог споразума, ступа на снагу на дан пријема последњег писменог обавештења, дипломатским путем, којим државе стране уговорнице обавештавају једна другу да су завршиле све потребне унутрашње процедуре предвиђене за ступање на снагу измене.

Члан 19.

Решавање спорова

1. Ако између страна уговорница дође до спора у погледу тумачења или примене овог споразума, државе стране уговорнице, пре свега, настоје да га реше консултацијама, које се обављају у складу са чланом 17. овог споразума.

2. Ако се спор не реши консултацијама, државе стране уговорнице могу заједнички одлучити да решавање спора препусте неком лицу или органу, или и једна и друга страна уговорница може предати спор на решавање суду од три арбитра, од којих по једног именује свака страна уговорница, а трећег арбитра одређују ова два арбитра. Свака страна уговорница именује једног арбитра у року од шездесет (60) дана од дана када једна или друга страна уговорница прими од друге обавештење, дипломатским путем, којим се захтева арбитража спора, а трећи арбитар се одређује у року од наредних шездесет (60) дана. Ако једна или друга страна уговорница не именује арбитра у одређеном року, или ако трећи арбитар не буде одређен у предвиђеном року, једна или друга страна уговорница може да захтева од председника Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства да одреди арбитра или арбитра, зависно од случаја. Ако је председник држављанин државе једне или друге стране уговорнице, најстарији потпредседник тог савета, који не може бити дисквалификован по том основу, одређује наведене арбитра. У сваком случају, трећи арбитар је држављанин треће државе, има функцију председника суда и одређује место одржавања арбитраже.

3. Државе стране уговорнице се обавезују да поштују сваку одлуку донету у складу са ставом 2. овог члана.

4. Трошкове Арбитражног суда деле подједнако државе стране уговорнице.

5. Ако се, и док год се, једна или друга страна уговорница не буде придржавала било које одлуке, донете у складу са ставом 2. овог члана, друга страна уговорница може страни уговорници која се не придржава ових одлука или одређеном авио- превозиоцу који се не придржава одлука да ограничи, повуче или обустави коришћење било којих права или привилегија датих на основу овог споразума.

Члан 20.

Престанак важења Споразума

Свака страна уговорница може у било ком тренутку од ступања овог споразума на снагу да обавести другу страну уговорницу дипломатским путем, у писменој форми, о својој одлуци да откаже овај споразум. Обавештење се истовремено доставља Међународној организацији цивилног ваздухопловства. Споразум престаје да важи након истека једне (1) године од дана када друга страна уговорница прими то обавештење, осим ако се обавештење о престанку важности не повуче споразумно пре истека тог рока. Ако друга страна уговорница не потврди пријем, сматраће се да је обавештење примљено четрнаестог (14) дана од дана пријема обавештења од стране Међународне организације цивилног ваздухопловства.

Члан 21.

Регистрација

Овај споразум и све измене овог споразума региструју се код Међународне организације цивилног ваздухопловства.

Члан 22.

Наслови

Наслови коришћени у овом споразуму служе само за упућивање.

Члан 23.

Усаглашеност са мултилатералним конвенцијама

Ако у погледу обе државе стране уговорнице на снагу ступи мултилатерална конвенција, у складу са чланом 17. овог споразума могу се одржати консултације у циљу утврђивања обима у коме одредбе исте утичу на овај споразум.

Члан 24.

Ступање на снагу

Овај споразум ступа на снагу на дан пријема последње, дипломатске ноте, којом државе стране уговорнице обавештавају једна другу да су завршиле све потребне унутрашње процедуре предвиђене за ступање на снагу овог споразума.

У ПОТВРДУ чега су, доле потписани, прописно овлашћени од својих влада, потписали овај споразум.

САЧИЊЕНО у два оригинална примерка у Београду дана 21.05.2018. године, на српском, енглеском и француском језику при чему су сви текстови подједнако веродостојни.

За Владу Републике Србије

За Владу Канаде

АНЕКС
РАСПОРЕД ЛИНИЈА

ДЕО I

Авио-превозилац или авио-превозиоци, које је одредила Влада Републике Србије могу обављати превоз путника у комбинацији са робом и /или само превоз робе на следећим линијама;

<u>МЕСТА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ</u>	<u>МЕСТА МЕЂУСЛЕТАЊА</u>	<u>МЕСТА У КАНАДИ</u>	<u>МЕСТА ДАЉЕ</u>
Било које место или места	Било које место или места	Два места које одреди Република Србија	Било које место или места

Напомене:

1. Стране уговорнице потврђују да одређени авио-превозилац или авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице могу да обављају редовни ваздушни саобраћај на линијама утврђеним у овом анексу, у складу са утврђеним напоменама. Места у Канади могу се опслуживати појединачно, или у комбинацији.

2. Места у Канади могу бити одређена достављањем обавештења надлежним органима за ваздушни саобраћај Канаде десет (10) дана унапред, и могу се накнадно мењати достављањем обавештења органима надлежним за ваздушни саобраћај Канаде деведесет (90) дана унапред, или у неком краћем року, у зависности од прихватања од стране органа надлежних за ваздушни саобраћај Канаде.

3. Транзит и заустављање могући су у местима међуслетања и у местима у Канади. Права заустављања нису доступна у местима у Канади за саобраћај који се обавља према и из других места у Канади. Стране уговорнице могу заједнички одлучити о праву коришћења „пете слободе”.

4. У складу са прописаним захтевима, које органи надлежни за ваздушни саобраћај Канаде примењују на ту врсту саобраћаја, сваки одређени авио-превозилац Републике Србије може да ступа у кооперативне аранжмане, у циљу:

а) обављања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама путем „поделе кода” (нпр. продајом превозних докумената под сопственом ознаком) на летовима које обавља авио-превозилац или авио-превозиоци Канаде, Републике Србије, и/или треће државе ; и/или

б) обављања саобраћаја под ознаком било ког или било којих авио-превозилаца, под условом да су авио-превозилац или авио-превозиоци овлашћени од стране органа надлежних за ваздушни саобраћај Канаде да продају превозна документа под сопственом ознаком на летовима које обавља одређени авио-превозилац или авио-превозиоци Републике Србије.

5. „Подела кода” у саобраћају који се обавља између места у Канади ограничава се на летове које обављају авио-превозилац или авио-превозиоци, овлашћени од стране органа надлежних за ваздушни саобраћај Канаде за обављање саобраћаја између места у Канади и целокупан превоз између места у Канади под ознаком одређеног или одређених авио-превозилаца Републике

Србије могућ је само као део међународног ваздушног саобраћаја. Сви авио-превозиоци, који учествују у аранжману “поделе кода” морају поседовати одговарајућу дозволу за обављање саобраћаја на тој линији. За потребе “поделе кода”, авио-превозиоци имају право, без ограничења, да мењају ваздухоплове којима обављају саобраћај. Органи надлежни за ваздушни саобраћај Канаде неће одређеном авио-превозиоцу или авио-превозиоцима из Републике Србије обуставити дозволу за саобраћај у аранжману “поделе кода”, наведен у Напомени 4(а), са образложењем да авио-превозилац или авио-превозиоци који користе ваздухоплове немају право, дато од Канаде, да обављају саобраћај под знаком авио-превозиоца, одређеног или одређених од стране Републике Србије.

6. Одређени авио-превозилац или авио-превозиоци Републике Србије могу, у било ком месту на одређеној линији, по свом избору, да мењају своје ваздухоплове којима обављају саобраћај без ограничења у погледу типа или броја ваздухоплова, под условом да, при саобраћају у одласку, саобраћај из места пре представља наставак саобраћаја из Републике Србије, а приликом саобраћаја у доласку, саобраћај за Републику Србију представља наставак саобраћаја из места даље, и под условом да сви наведени летови почињу или завршавају у Републици Србији. За потребе аранжмана “поделе кода”, авио-превозиоци имају право, без ограничења, да мењају ваздухоплове којима обављају саобраћај.

7. За потребе члана 9. Влада Републике Србије има право да расподелу следеће капацитете између одређених авио-превозилаца своје државе у погледу коришћења сопствених ваздухоплова и /или обављања саобраћаја у аранжману „поделе кода“:

а) за директан саобраћај сопственим ваздухопловима, највише до два лета недељно у оба смера.

б) за саобраћај у аранжману „поделе кода” на летовима других авио-превозилаца, органи надлежни за ваздушни саобраћај Канаде неће једнострано уводити ограничења у погледу капацитета или фреквенције које нуде одређени авио-превозилац или авио-превозиоци Републике Србије.

8. Одређени авио-превозилац Републике Србије који повеже саобраћај из места пре сопствене територије са саобраћајем на утврђеној линији, рекламирање или други видови промоције тог авио-превозиоца у Канади или у трећим земљама не садржи појмове „једини авио-превозилац” или „даља одредишта” и при том наводи да се саобраћај обавља повезивањем летова, чак и кад се из оперативних разлога користи само један ваздухоплов. Број лета на линији између Републике Србије и Канаде није исти као број лета за летове пре територије Републике Србије.

ДЕО II

Авио-превозилац или авио-превозиоци, које је одредила Влада Канаде, могу обављати превоз путника-комбинација и /или робе на следећим линијама;

<u>МЕСТА У КАНАДИ</u>	<u>МЕСТА МЕЂУСЛЕТАЊА</u>	<u>МЕСТА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ</u>	<u>МЕСТА ДАЉЕ</u>
Било које место или места	Било које место или места	Два места које одреди Канада	Било које место или места

Напомене:

1. Стране уговорнице потврђују да одређени авио-превозилац или авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице могу да обављају редовни ваздушни саобраћај на линијама утврђеним у овом анексу, у складу са утврђеним напоменама. Места у Републици Србији могу се опслуживати појединачно, или у комбинацији.

2. Места у Републици Србији могу бити одређена достављањем обавештења органима надлежним за ваздушни саобраћај Републике Србије десет (10) дана унапред, и могу се накнадно мењати достављањем обавештења органима надлежним за ваздушни саобраћај Републике Србије деведесет (90) дана унапред, или у неком краћем року, у зависности од прихватања од стране органа надлежних за ваздушни саобраћај Републике Србије.

3. Транзит и заустављање могући су у местима међуслетања и у местима у Републици Србији. Права заустављања нису доступна у местима у Републици Србији за саобраћај који се обавља према и из других места у Републици Србији. Стране уговорнице могу заједнички одлучити о праву коришћења „пете слободе”.

4. У складу са прописаним захтевима, које органи надлежни за ваздушни саобраћај Републике Србије примењују на ту врсту саобраћаја, сваки одређени авио-превозилац Канаде може да ступа у кооперативне аранжмане, у циљу:

(а) обављања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама путем „поделе кода” (нпр. продајом превозних докумената под сопственом ознаком) на летовима које обавља авио-превозилац или авио-превозиоци Канаде, Републике Србије, и/или треће државе ; и/или

(б) обављања саобраћаја под ознаком било ког авио-превозиоца или авио-превозилаца, под условом да су авио-превозилац или авио-превозиоци овлашћени од стране органа надлежних за ваздушни саобраћај Републике Србије да продају превозна документа под сопственом ознаком на летовима које обавља одређени авио-превозилац или авио-превозиоци Канаде.

5. „Подела кода” у саобраћају који се обавља између места у Републици Србији ограничава се на летове које обављају авио-превозилац или авио-превозиоци, овлашћени од стране органа надлежних за ваздушни саобраћај Републике Србије за обављање саобраћаја између места у Републици Србији и целокупни превоз између места у Републици Србији под ознаком одређеног или одређених авио-превозилаца Канаде могућ је само као део међународног ваздушног саобраћаја. Сви авио-превозиоци, који учествују у

аранжману “поделе кода” морају поседовати одговарајућу дозволу за обављање саобраћаја на тој линији. За потребе “поделе кода”, авио-превозиоци имају право, без ограничења, да мењају ваздухоплове којима обављају саобраћај. Органи надлежни за ваздушни саобраћај Републике Србије неће одређеном авио-превозиоцу или авио-превозиоцима из Канаде обуставити дозволу за саобраћај у аранжману “поделе кода”, наведен у Напомени 4(а), са образложењем да авио-превозилац или авио-превозиоци који користе ваздухоплове немају право, дато од Републике Србије, да обављају саобраћај под ознаком авио-превозиоца, одређеног или одређених од стране Канаде.

6. Одређени авио-превозилац или авио-превозиоци Канаде могу, у било ком месту на одређеној линији, по свом избору, да мењају своје ваздухоплове којима обављају саобраћај без ограничења у погледу типа или броја ваздухоплова, под условом да, при саобраћају у одласку, саобраћај из места пре представља наставак саобраћаја из Канаде, а приликом саобраћаја у доласку, саобраћај за Канаду представља наставак саобраћаја из места даље, и под условом да сви наведени летови почињу или завршавају у Канади. За потребе аранжмана “поделе кода”, авио-превозиоци имају право, без ограничења, да мењају ваздухоплове којима обављају саобраћај.

7. За потребе члана 9. Влада Канаде има право да расподелу следеће капацитете између одређених авио-превозилаца своје државе у погледу коришћења сопствених ваздухоплова и /или обављања саобраћаја у аранжману “поделе кода”:

а) за директан саобраћај сопственим ваздухопловима, највише до два лета недељно у оба смера.

б) за саобраћај у аранжману “поделе кода” на летовима других авио-превозилаца, органи надлежни за ваздушни саобраћај Републике Србије неће једнострано уводити ограничења у погледу капацитета или фреквенције које нуде одређени авио-превозилац или авио-превозиоци Канаде.

8. Одређени авио-превозилац Канаде који повеже саобраћај из места пре сопствене територије са саобраћајем на утврђеној линији, рекламирање или други видови промоције тог авио-превозиоца у Републици Србији или у трећим земљама не садржи појмове “једини авио-превозилац” или “даља одредишта” и при том наводи да се саобраћај обавља повезивањем летова, чак и кад се из оперативних разлога користи само један ваздухоплов. Број лета на линији између Канаде и Републике Србије није исти као број лета за летове пре територије Канаде.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије-Међународни уговори”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Уставни основ за потврђивање међународног уговора садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, по којем Народна скупштина потврђује међународне уговоре кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ СЕ ПРЕДЛАЖЕ ПОТВРЂИВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Област ваздушног саобраћаја између Републике Србије и Канаде није уговорно регулисана, јер је канадска страна 1997. године отказала Споразум потписан 16. новембра 1984. године у Београду.

Закључком Владе 05 Број: 343-10015/2006-5 од 1. марта 2007. године прихваћен је Извештај о преговорима за закључивање Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Канаде и усвојен текст усаглашеног (парафираног) Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Канаде (Споразум).

Текст усаглашеног споразума је парафиран у Београду, 7. децембра 2006. године. Истом приликом је потписан и Усаглашени записник, којим је потврђено да ће стране уговорнице, до ступања споразума на снагу, поступати у складу са његовим одредбама.

Закључком Владе 05 Број: 343-4440/2018-01 од 17. маја 2018. године, усвојен је иновирани текст Споразума, и овлашћен Ивица Дачић, први потпредседник Владе и министар спољних послова, да у име Владе потпише Споразум.

Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Канаде потписали су, 21. маја 2018. године, у Београду, први потпредседник Владе и министар спољних послова Ивица Дачић и специјални изасланик канадског премијера за Европу и Европску унију и претходни министар иностраних послова Канаде, амбасадор Стефан Дион.

Потврђивање Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Канаде представљаће дугорочни правни основ за даље унапређење односа између две државе, с обзиром на чињеницу да је у питању модеран споразум, усклађен са савременим тенденцијама у међународном цивилном ваздухопловству, којим се у целини уређују односи у области ваздушног саобраћаја између Републике Србије и Канаде и промовишу и испуњавају високи међународни ваздухопловни стандарди.

Такође, овај споразум, поред тога што отвара шире могућности и представља чврст темељ дугорочне успешне сарадње, како за авио-превозиоце и друге ваздухоповне субјекте држава страна уговорница, свакако позитивно утиче и на унапређење економских односа између Републике Србије и Канаде

III. СТВАРАЊЕ ФИНАНСИЈСКИХ ОБАВЕЗА ЗА РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ ИЗВРШАВАЊЕМ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Извршавањем Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Канаде не стварају се финансијске обавезе за Републику Србију.

IV. ПРОЦЕНА ИЗНОСА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

За спровођење овог међународног уговора није потребно издвајање средстава из буџета Републике Србије.